

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 574/2018-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. novembra 2018 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej, zo sudcu Miroslava Duriša a sudcu Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE], [REDAKČNÝ ZNAČENIE], ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 19 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Poprad a Okresnej prokuratúry Poprad v konaní vedenom pod ČVS: ORP-500/2-VYS-PP-2016, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. mája 2017 doručená sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE], [REDAKČNÝ ZNAČENIE] (ďalej

len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 19 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Poprad (ďalej len „okresné riaditeľstvo Policajného zboru“) a Okresnej prokuratúry Poprad (ďalej len „okresná prokuratúra“) v konaní vedenom pod ČVS: ORP-500/2-VYS-PP-2016 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Sťažovateľ svoju sťažnosť odôvodňuje najmä takto:

„V trestnej veci pod ČVS: ORP-500/2-VYS-PP-2016 som ako poškodený dňa 23. 02. 2017 požiadal o nazretie do spisového materiálu dňa 28. 02. 2017 medzi 8.00 hod a 8.30 hod. v budove kriminálnej polície OR PZ Poprad. Na nazretie do spisového materiálu som sa dostavil vo vyššie uvedenom termíne a čase. Vyšetrovateľ PZ ma upovedomil, že originál spisového materiálu sa nachádza na Okresnej prokuratúre v Poprade.

V trestnej veci pod ČVS: ORP-500/2-VYS-PP-2016 som ako poškodený dňa 28. 03. 2017 požiadal o nazretie do spisového materiálu dňa 29. 03. 2017 medzi 8.00 hod a 8.30 hod. v budove kriminálnej polície OR PZ Poprad. Na nazretie do spisového materiálu som sa dostavil vo vyššie uvedenom termíne a čase. Okresné riaditeľstvo PZ v Poprade mi bezdôvodne neumožnilo dňa 29. 03. 2017 v čase medzi 8.00 hod. a 8.30 hod. nazrieť do spisového materiálu pod ČVS: ORP-500/2-VYS-PP-2016.

Dňa 30. 03. 2017 som Generálnu prokuratúru SR z dôvodu zaujatosti Okresnej prokuratúry v Poprade požiadal o preskúmanie postupu vyšetrovateľa v konaní a prokuratúru som požiadal, aby ma informovala, v akom termíne mi umožní nahliadnúť do spisového materiálu pod ČVS: ORP-500/2-VYS-PP-2016. Doposiaľ mi nebolo umožnené nahliadnúť do uvedeného spisového materiálu.

Dňa 30. 03. 2017 som uplatnil ďalšiu námietku zaujatosti voči vyšetrovateľovi PZ z dôvodu, že mi neumožnil nahliadnutie do spisového materiálu pod ČVS: ORP-500/2-VYS-PP-2016, na základe mojej písomnej žiadosti zo dňa 28. 03. 2017.

Dňa 10. 04. 2017 som prevzal odpoveď od vyšetrovateľa PZ [REDAKOVANÉ]

[REDAKOVANÉ]...

Vyšetrotateľ PZ [REDAKOVANÉ] v upovedomení konštatuje, že v systéme REGOB sa nenachádza meno [REDAKOVANÉ]. Vyšetrotateľ PZ [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] rozhodoval moje trestné oznámenia týkajúce sa Matričného úradu v Poprade a má k dispozícii v spisových materiáloch kópie verejných listín zo zbierky listín Okresného úradu v Poprade, fotokópiu knihy matrik a krstný list. V týchto verejných listinách a v knihe narodení je uvedené k rodnému číslu [REDAKOVANÉ] meno a priezvisko [REDAKOVANÉ].

Dňa 13. 04. 2017 som Generálnu prokuratúru SR z dôvodu zaujatosti Okresnej prokuratúry v Poprade požiadal o preskúmanie postupu vyšetrotateľa v konaní, z dôvodu nezákonného konania vyšetrotateľa PZ [REDAKOVANÉ]. Doposiaľ mi orgány činné v trestnom konaní neumožnili nahliadnúť do spisového materiálu pod ČVS: ORP-500/2-VYS-PP-2016.

Vo veci pod ČVS: ORP-500/2-VYS-PP-2016 Okresné riaditeľstvo PZ v Poprade a Okresná prokuratúra v Poprade neboli vecne a miestne príslušné na konanie.

Boli porušené princípy trestného konania a práva poškodeného v trestnom konaní, pretože orgány nekonali v snahe preskúmať a vyšetriť prípadný trestný čin, ktorý som oznámil a boli porušené ustanovenia Trestného poriadku o nahliadnutí do vyšetrovacieho spisu oprávnenými osobami.

Vyšetrotateľ PZ [REDAKOVANÉ] vedome a úmyselne nezákonne konal, pretože ignoroval verejné listiny a knihu matrik, a zasiahol do mojich práv a právom chránených záujmov.

Okresné riaditeľstvo PZ v Poprade v konaní konalo nezákonne a nesprávnym úradným postupom.

Prokuratúra SR doposiaľ neodstránila nezákonný stav, ktorý naďalej trvá.“

Na základe skutočností uvedených v jeho sťažnosti sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa... na súdnu a inú ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a ľudské práva a základné slobody podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, konaním Okresného riaditeľstva PZ

v Poprade a Okresnej prokuratúry v Poprade v konaní pod ČVS: ORP-500/2-VYS-PP-2016 porušené boli.

2. Základné právo sťažovateľa... na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky a ľudské práva a základné slobody podľa čl. 8 ods. 1, ods.2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, konaním Okresného riaditeľstva PZ v Poprade a Okresnej prokuratúry v Poprade v konaní pod ČVS: ORP-500/2-VYS-PP-2016 porušené boli.“

Sťažovateľ sa tiež domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 1 000 €.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy

podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Ústavný súd v rámci predbežného prerokovania preskúmal, či sťažnosť sťažovateľa obsahuje všeobecné a osobitné náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde (§ 20 a § 50) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

II.1 K namietanému porušeniu sťažovateľom označených práv postupom okresného riaditeľstva Policajného zboru v napadnutom konaní

Z už citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy, resp. iné na to príslušné orgány verejnej moci. Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany svojich základných práv alebo slobôd môže, resp. mohol domôcť (a aj domáha) využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným orgánom verejnej moci, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07).

Sťažovateľ v posudzovanej veci namieta, že k porušeniu jeho v sťažnosti označených práv došlo (aj) postupom okresného riaditeľstva Policajného zboru v napadnutom konaní, v ktorom vyšetrovateľ neumožnil sťažovateľovi (v procesnom postavení poškodeného) nahliadnuť do vyšetrovacieho spisu. Z obsahu sťažnosti a k nej pripojenej dokumentácie vyplýva, že sťažovateľ podaniami z 29. marca 2017 a 12. apríla 2017 požiadal o preskúmanie postupu vyšetrovateľa v napadnutom konaní Generálnu prokuratúru

Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“), na ktorú sa obrátil z dôvodu, že prokurátorov okresnej prokuratúry považoval za zaujatých.

Podľa § 210 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) obvinený, poškodený a zúčastnená osoba majú právo kedykoľvek v priebehu vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania žiadať prokurátora, aby bol preskúmaný postup policajta, najmä aby boli odstránené priet'ahy alebo iné nedostatky vo vyšetrovaní alebo skrátenom vyšetrovaní. Policajt musí žiadosť prokurátorovi bez meškania predložiť. Prokurátor je povinný žiadosť preskúmať a o výsledku žiadateľa upovedomiť.

Z uvedených skutočností vyplýva, že sťažovateľ ako poškodený mal právo namietať postup okresného riaditeľ'stva Policajného zboru, resp. vyšetrovateľa v napadnutom konaní postupom podľa § 210 Trestného poriadku (čo aj urobil), pričom oprávnený a aj povinný preskúmať namietaný postup policajta bol prokurátor. Právomoc prokurátora rozhodnúť o žiadosti sťažovateľa o preskúmanie postupu policajta v predmetnej trestnej veci tak za daných okolností vylučuje právomoc ústavného súdu rozhodnúť o tej časti sťažnosti sťažovateľa, ktorá smeruje proti postupu okresného riaditeľ'stva Policajného zboru v napadnutom konaní. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok svojej právomoci.

II.2 K namietanému porušeniu sťažovateľom označených práv postupom okresnej prokuratúry v napadnutom konaní

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že nevyhnutnou procesnou podmienkou prijateľnosti sťažnosti na ďalšie konanie je tiež splnenie zákonom predpísaných náležitostí, ku ktorým podľa § 20 ods. 1 zákona o sústavnom súde patrí (okrem iného) aj jej riadne odôvodnenie.

V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na to, že sťažnosť sťažovateľa v časti smerujúcej proti postupu okresnej prokuratúry v napadnutom konaní (vedenom okresným

riaditeľstvom policajného zboru, pozn.) neobsahuje žiadne skutočnosti, ktorými by sťažovateľ odôvodňoval porušenie jeho v sťažnosti označených práv. Žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa v napadnutom konaní sťažovateľ adresoval generálnej prokuratúre, teda nie okresnej prokuratúre, ktorej prokurátorov považoval voči svojej osobe za zaujatých. V sťažnosti podanej ústavnému súdu pritom neuvádza, ako sa generálna prokuratúra s jeho podaniami vysporiadala. Napriek uvedenému sa sťažovateľ v petite svojej sťažnosti, ktorým je ústavný súd podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde viazaný, domáha vyslovenia porušenia jeho v sťažnosti označených práv garantovaných ústavou a dohovorom postupom okresnej prokuratúry, a to bez toho, aby v odôvodnení sťažnosti akýmkoľvek spôsobom konkretizoval, v čom podľa jeho názoru ústavná neakceptovateľnosť postupu označeného orgánu verejnej moci spočívala.

Ústavný súd vo svojej doterajšej judikatúre opakovane zdôrazňuje (napr. IV. ÚS 359/08, IV. ÚS 198/2012), že nedostatok odôvodnenia sťažnosti vyvoláva významné procesné dôsledky. Je základnou povinnosťou sťažovateľa, aby odôvodnenie sťažnosti obsahovalo čo najpresnejší opis skutkového stavu a najmä logickú právnu argumentáciu, na základe ktorej možno konštatovať existenciu príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom, resp. rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a porušením v sťažnosti označených práv garantovaných ústavou, resp. kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou, ktorého vyslovenia sa sťažovateľ v petite svojej sťažnosti domáha. Subjektívny názor sťažovateľa o porušení jeho ústavou, resp. dohovorom garantovaných práv postupom okresnej prokuratúry v predmetnej trestnej veci nemôže byť dostatočným dôvodom na záver, že mohlo dôjsť k ich namietanému porušeniu, ak chýbajú objektívne okolnosti, ktoré by umožňovali dospieť k takémuto záveru aspoň na účely prijatia sťažnosti na ďalšie konanie. Sťažnosť sťažovateľa teda v časti týkajúcej sa postupu okresnej prokuratúry v napadnutom konaní neobsahuje kvalifikované odôvodnenie, ktoré by ústavnému súdu umožnilo preskúmať namietané porušenie jeho práv, a preto nespĺňa podstatnú náležitosť ustanovenú v § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Vychádzajúc z uvedených skutočností, ústavný súd časť sťažnosti sťažovateľa, ktorá smeruje proti postupu okresnej prokuratúry v napadnutom konaní, odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa návrhom sťažovateľa na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. novembra 2018